YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
17 päivänä heinäkuuta 1997 *

Asiassa C-43/97,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Ivo M. Braguglia, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

jossa vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1)

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, G. Hirsch, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen,

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.6.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.1997 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteenso-

vittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1) 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Direktiivin 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 14.6.1994 mennessä ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta direktiiviä 93/36/ETY koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä ja koska sillä ei ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Italian tasavallan täyttäneen jäsenyysvelvoitteensa, se kehotti 9.8.1994 Italian hallitusta esittämään asiasta huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Komissio ei saanut vastausta, joten se lähetti 25.10.1995 Italian hallitukselle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä ryhtymään direktiivin noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

5 Koska komissio ei saanut Italian viranomaisilta mitään vastausta, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

6 Italian tasavalta ei kiistä jäsenyysvelvoitteidensa laiminlyöntiä, josta sitä moititaan, ja se tyytyi ilmoittamaan piakkoin toteutettavista toimenpiteistä, joilla tilanne korjautuu. Tältä osin se toteaa, että esitys vuosia 1995/1996 koskevaksi yhteisön oikeuden täytäntöönpanolaiksi on Italian parlamentin käsiteltävänä; laissa säädettäisiin, että Italian hallitus huolehtii direktiivin 93/36/ETY saattamisesta osaksi Italian oikeusjärjestystä käyttämällä asetusta (decreto-legge), joka hyväksytään vuosia 1995/1996 koskevan yhteisön oikeuden täytäntöönpanolain tultua voimaan.

7 Koska direktiiviä 93/36/ETY ei ole pantu täytäntöön siinä säädetyssä määräajassa, komission tältä osin esittämää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

8 Tätä päätelmää ei horjuta se Italian hallituksen väite, jonka mukaan siihen kohdistetulla moitearvioinnilla ei ole suurtakaan merkitystä, koska julkisia tavaranhankintoja koskevat keskeiset säännökset ovat jo pitkään olleet osa kansallista oikeusjärjestystä julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/62/ETY (EYVL 1977, L 13, s. 1), sellaisena kuin se on monien muutosten jälkeen, täytäntöönpanon vuoksi.

9 Italian hallitus ei näet kiistä sitä, että direktiivissä 93/36/ETY asetetaan jäsenvaltioille uusia täytäntöönpanovelvoitteita, jotka oli täytettävä 14.6.1994 mennessä.

10 Vaikka komissio on sitä vaatinut, yhteisöjen tuomioistuimen ei sitä vastoin pidä ottaa huomioon sitä, että niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka olisi pitänyt toteuttaa direktiiviin 93/36/ETY mukautumiseksi, ei ole annettu tiedoksi, koska Italian hallitus nimenomaisesti ei ole toteuttanut tällaisia säännöksiä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa (ks. asia C-147/94, komissio v. Espanja, tuomio 6.4.1995, Kok. 1995, s. I-1015, 7 kohta).

11 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 93/36/ETY 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

12 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/36/ETY 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Mancini Murray Hirsch

Ragnemalm Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä heinäkuuta 1997.

R. Grass G. F. Mancini

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja